

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

Nr. 201.478 van 3 maart 2010

A. 191.853/XI-16.752

In zake: **de vzw Ligue des Droits de l'Homme,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. S. SAROLÉA, advocaat,
rue Saint-André 5
1400 Nijvel,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van
Migratie- en Asielbeleid.

DE RAAD VAN STATE, XIe KAMER,

Gezien het op 19 maart 2009 ingediende verzoekschrift waarbij de vereniging zonder winstoogmerk *Ligue des Droits de l'Homme* de nietigverklaring vordert van het ministerieel besluit van 23 januari 2009 tot vaststelling van de procedure- en werkingsregels van de Commissie en het permanent secretariaat, bedoeld in het artikel 130 van het koninklijk besluit van 2 augustus 2002 houdende vaststelling van het regime en de werkingsmaatregelen, toepasbaar op de plaatsen gelegen op het Belgisch grondgebied, beheerd door de Dienst Vreemdelingenzaken, waar een vreemdeling wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de regering of vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in artikel 74/8, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 27 januari 2009 (3e editie);

Gezien het administratief dossier;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer JADOT, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 12 van de procedureregeling, welk verslag op 17 september 2009 ingediend is en waarvan aan de partijen kennis is gegeven;

Gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 januari 2010, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 9 februari 2010;

Gehoord het verslag van mevrouw DEBROUX, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. S. SAROLÉA, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. K. de HAES, loco Mr. F. MOTULSKY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer JADOT, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. Toen de bestreden handeling gesteld werd, luidde artikel 74/8, §§ 1 en 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen als volgt:

"§ 1. De nodige maatregelen kunnen worden genomen opdat de betrokkene de plaats waar hij wordt opgesloten overeenkomstig de artikelen 7, derde lid, en 27, derde lid, of ter beschikking wordt gesteld van de regering overeenkomstig artikel 25, vierde lid, of wordt vastgehouden overeenkomstig artikel 74/5, § 1, en 74/6, §§ 1 en 1bis, niet zonder de vereiste toestemming verlaat.

§ 2. De Koning kan het regime en de werkingsmaatregelen bepalen die toepasbaar zijn op de plaats waar de vreemdeling wordt opgesloten, ter beschikking van de regering wordt gesteld of wordt vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in § 1."

Artikel 74/8, § 1, van de voormelde wet van 15 december 1980, gewijzigd bij de wet van 6 mei 2009, luidt voortaan als volgt:

"§ 1. De nodige maatregelen kunnen worden genomen opdat de betrokkene de plaats waar hij wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de Regering of vastgehouden overeenkomstig de artikelen 7, 8bis, § 4, 25, 27, 29, tweede lid, 51/5, § 1 of § 3, 52/4, vierde lid, 54, 57/32, § 2, tweede lid, 74/5 of 74/6, § 1 of § 1bis, niet zonder de vereiste toestemming verlaat."

2. Toen de bestreden handeling gesteld werd, luiden de artikelen 130 tot 134 van het koninklijk besluit van 2 augustus 2002 houdende vaststelling van het regime en de werkingsmaatregelen, toepasbaar op de plaatsen gelegen op het Belgisch grondgebied, beheerd door de Dienst Vreemdelingenzaken, waar een vreemdeling wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de regering of vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in artikel 74/8, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, als volgt:

" Art. 130. De Minister richt een Commissie met een permanent secretariaat op die uitsluitend belast worden met de behandeling van de individuele klachten van de bewoners betreffende de toepassing van dit besluit.

Deze Commissie is samengesteld uit drie leden, met name:

- 1/ een magistraat, een gewezen magistraat of een lid of een gewezen lid van een administratief rechtsorgaan, die het voorzitterschap waarneemt;
- 2/ een advocaat of een houder van een leeropdracht rechtswetenschappen aan een Belgische universiteit;
- 3/ de voorzit(s)ter van het Directiecomité van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken of diens gemachtigde, met uitsluiting van een personeelslid van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Art. 131. Het permanent secretariaat van de Commissie wordt belast met:

- 1/ het in ontvangst nemen en de behandeling van de klachten;
- 2/ het onderzoek van de ontvankelijkheid van de klachten;
- 3/ de bemiddeling tussen de betrokken partijen, teneinde een minnelijke schikking te vinden voor de ontvankelijke klachten;
- 4/ het doorsturen van de ontvankelijke klachten naar de Commissie.

Het kan hiervoor permanenties in de centra organiseren.

Het permanent secretariaat stelt de bewoner die de klacht heeft ingediend, de centrumdirecteur, de Directeur-generaal en het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding in kennis van de klacht en het gevolg dat het aan de klacht heeft gegeven.

Art. 132. § 1. De Commissie beslist over alle klachten die ontvankelijk zijn verklaard en waarvoor een poging tot bemiddeling is mislukt.

De Commissie kan de klacht geheel of gedeeltelijk gegrond of ongegrond verklaren.

§ 2. De klacht wordt gegrond verklaard in de mate dat de Commissie van oordeel is dat de beslissing of het feit, waarop de klacht betrekking heeft, in strijd is met een bepaling van dit besluit.

§ 3. Voor zover de klacht gegrond wordt verklaard, kan de Commissie enkel de volgende beslissingen nemen:

- 1/ zij kan elke aanbeveling, die zij nuttig acht met betrekking tot de toepassing van dit besluit, richten tot de centrumdirecteur en de Directeur-generaal;
- 2/ zij kan de beslissing waarop de klacht betrekking heeft, geheel of gedeeltelijk vernietigen;
- 3/ zij kan elke aanbeveling, die zij aangewezen acht met betrekking tot een sanctie voor het betrokken personeelslid, richten tot de Directeur-generaal.

§4. Bij de vernietiging van de beslissing, verzekert de centrumdirecteur dat de toestand van de bewoner in overeenstemming wordt gebracht met de beslissing van de Commissie.

§ 5. Het permanent secretariaat stelt de bewoner, de centrumdirecteur, de Minister en het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding in kennis van het gevolg dat de Commissie aan de klacht heeft gegeven.

Art. 133. De Minister bepaalt de procedure- en werkingsregels van het permanent secretariaat en de Commissie.

Art. 134. Het indienen van een klacht schorst de maatregelen van verwijdering van het grondgebied die ten aanzien van de bewoner die de klacht heeft ingediend zijn genomen, alsook de uitvoering ervan niet."

Het voornoemde koninklijk besluit van 2 augustus 2002 is gedeeltelijk vernietigd bij arrest nr. 188.705 van 10 december 2008 maar beide middelen die tegen het voormelde artikel 134 gericht waren, zijn verworpen.

Ten gevolge van de wijzigingen die voortvloeien uit het koninklijk besluit van 14 mei 2009 houdende vaststelling van het regime en de werkingsmaatregelen, toepasbaar op de woonunits, als bedoeld in artikel 74/8, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, uit het koninklijk besluit van 8 juni 2009 tot wijziging van het koninklijk besluit van 2 augustus 2002 houdende vaststelling van het regime en de werkingsmaatregelen, toepasbaar op de plaatsen gelegen op het Belgisch grondgebied, beheerd door de Dienst Vreemdelingenzaken, waar een vreemdeling wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de regering of vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in

artikel 74/8, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en uit het koninklijk besluit van 8 juni 2009 houdende vaststelling van het regime en de werkingsmaatregelen, toepasbaar op welbepaalde plaatsen, gesitueerd in het grensgebied, voorzien in artikel 74/5, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, luiden de artikelen 130 en 132 van het voornoemde koninklijk besluit van 2 augustus 2002 voortaan als volgt:

" Art. 130. De Minister richt een Commissie met een permanent secretariaat op die uitsluitend belast worden met de behandeling van de individuele klachten van de bewoners betreffende de toepassing van dit besluit.

De Commissie en het permanent secretariaat worden eveneens belast met de individuele behandeling van de klachten van de bewoners van de woonunits.

De Commissie en het permanent secretariaat worden eveneens belast met de individuele behandeling van de klachten van de bewoners van de INAD-centra.

De bewoner van een INAD-centrum heeft het recht een klacht in te dienen bij de centrumdirecteur of zijn vervanger van het INAD-centrum van de luchthaven van Brussel-Nationaal of de politie in de INAD-centra van de regionale luchthavens.

Deze Commissie is samengesteld uit drie leden, met name:

- 1° een magistraat, een gewezen magistraat of een lid of een gewezen lid van een administratief rechtsorgaan, die het voorzitterschap waarneemt;
- 2° een advocaat of een houder van een leeropdracht rechtswetenschappen aan een Belgische universiteit;
- 3° de voorzit(s)ter van het Directiecomité van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken of diens gemachtigde, met uitsluiting van een personeelslid van de Dienst Vreemdelingenzaken.

[...]

Art. 132. § 1. De Commissie beslist over alle klachten die ontvankelijk zijn verklaard en waarvoor een poging tot bemiddeling is mislukt.

De Commissie kan de klacht geheel of gedeeltelijk gegrond of ongegrond verklaren.

§ 2. De klacht wordt gegrond verklaard in de mate dat de Commissie van oordeel is dat de beslissing of het feit, waarop de klacht betrekking heeft, in strijd is met een bepaling van dit besluit.

§ 3. Voor zover de klacht gegrond wordt verklaard, kan de Commissie enkel de volgende beslissingen nemen:

- 1/ zij kan elke aanbeveling, die zij nuttig acht met betrekking tot de

- toepassing van dit besluit, richten tot de centrumdirecteur en de Directeur-generaal;
- 1//1 zij kan elke aanbeveling die zij nuttig acht met betrekking tot de INAD-centra als bedoeld in het koninklijk besluit houdende vaststelling van het regime en de werkingsmaatregelen, (toepasbaar op welbepaalde plaatsen), gesitueerd in het grensgebied, bedoeld in artikel 74/5, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en met betrekking tot de woonunits bedoeld in het koninklijk besluit van 14 mei 2009, richten tot de directeur-generaal;
 - 2/ zij kan de beslissing waarop de klacht betrekking heeft, geheel of gedeeltelijk vernietigen;
 - 3/ zij kan elke aanbeveling, die zij aangewezen acht met betrekking tot een sanctie voor het betrokken personeelslid, richten tot de Directeur-generaal.

§ 4. Bij de vernietiging van de beslissing, verzekert de centrumdirecteur, de ondersteunende ambtenaar bedoeld in artikel 1, 4°, van het koninklijk besluit van 14 mei 2009 of de politie in de INAD-centra van de regionale luchthavens dat de toestand van de bewoner in overeenstemming wordt gebracht met de beslissing van de Commissie.

§ 5. Het permanent secretariaat stelt de bewoner, de centrumdirecteur, de ondersteunende ambtenaar of de directeur-generaal, de Minister en het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding in kennis van het gevolg dat de Commissie aan de klacht heeft gegeven."

3. Het ministerieel besluit van 23 september 2002 tot vaststelling van de procedure- en werkingsregels van de Commissie en het permanent secretariaat, uitgevaardigd ter uitvoering van artikel 133 van het voornoemde koninklijk besluit van 2 augustus 2002, is vernietigd bij arrest nr. 188.931 van 17 december 2008.

4. Het ministerieel besluit van 23 januari 2009 tot vaststelling van de procedure- en werkingsregels van de Commissie en het permanent secretariaat, bedoeld in het artikel 130 van het voornoemde koninklijk besluit van 2 augustus 2002, dat het bestreden besluit is, is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 27 januari 2009.

In de versie die gold toen het beroep ingesteld werd, luidde het dispositief van het bestreden besluit als volgt:

"HOOFDSTUK I. — Indienen van de klacht

Artikel 1. De klacht wordt schriftelijk opgemaakt, hetzij in één van de officiële Belgische landstalen, hetzij in de moedertaal van de bewoner en wordt ondertekend en gedagtekend door de bewoner die de klacht indient.

Het permanent secretariaat laat indien nodig de klacht vertalen.

Art. 2. In geval in het Centrum een permanentie van het permanente secretariaat plaatsvindt, wordt de klacht door de bewoner, die de klacht

indient, overhandigd aan de medewerker van het permanent secretariaat. Indien de klacht niet kan overhandigd worden tijdens een permanentie, dan wordt deze op vraag van de bewoner door bemiddeling van de centrumdirecteur of zijn plaatsvervanger, zonder verwijl, aan het permanent secretariaat toegezonden per fax, indien ingediend onder open omslag of per drager bezorgd indien ingediend onder gesloten omslag.

Telkens in de bovenvermelde gevallen door de bewoner om de bemiddeling van de centrumdirecteur of zijn plaatsvervanger wordt gevraagd, geeft hij aan de bewoner een schriftelijke bevestiging van de dag en het uur van de verzending, het bezorgen per drager of het toezenden per fax.

In elk bovenvermelde geval ontvangt de klager een ontvangstbewijs met de vermelding van de datum waarop de klacht werd ingediend.

Art. 3. De bewoner moet door de centrumdirecteur in de mogelijkheid gesteld worden om een klacht in te dienen bij het permanent secretariaat in het geval in het centrum een permanentie georganiseerd wordt. De centrumdirecteur of zijn plaatsvervanger moet tevens het nodige doen opdat, wanneer op zijn bemiddeling een beroep wordt gedaan, de klacht aan het permanent secretariaat binnen de kortst mogelijke tijd wordt toegezonden.

Art. 4. Het permanent secretariaat bevestigt schriftelijk de ontvangst van de klacht, onmiddellijk of binnen één werkdag nadat de klacht bij haar is toegekomen. De datum van de afgifte van de klacht bij de centrumdirecteur of zijn plaatsvervanger geldt als datum van de indiening van de klacht.

HOOFDSTUK II. — *De ontvankelijkheidsfase*

Art. 5. Het permanent secretariaat behandelt de klachten en wint bijkomende informatie in van de betrokken partijen, indien het dit nuttig acht.

Art. 6. Het permanent secretariaat toetst de volgende ontvankelijkheidsvereisten:

- 1) Heeft de klacht betrekking op een beslissing of feiten met betrekking tot de toepassing van het koninklijk besluit van 2 augustus 2002 houdende vaststelling van het regime en de werkingsmaatregelen, toepasbaar op de plaatsen gelegen op het Belgisch grondgebied, beheerd door de Dienst Vreemdelingenzaken, waar een vreemdeling wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de regering of vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in artikel 74/8, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- 2) Heeft de klacht betrekking op een beslissing die genomen werd of feiten die zich hebben voorgedaan ten laatste vijf dagen vóór de indiening van de klacht;
- 3) Voldoet de klacht aan de vormvereisten bepaald in de artikelen 1 en 2.

Art. 7. Het permanent secretariaat beslist over de ontvankelijkheid van de klacht binnen de kortst mogelijke tijd.

Art. 8. Indien het permanent secretariaat het nuttig acht, kan het pogen te bemiddelen tussen de betrokken partijen.

Art. 9. Indien een minnelijke schikking wordt bekomen maakt deze het voorwerp uit van een document dat door de twee partijen wordt ondertekend en waarin er akte wordt genomen van het feit dat de klager zijn klacht intrekt en dat het dossier bijgevolg wordt afgesloten. Een kopie van dit document wordt aan de partijen overhandigd.

Art. 10. Indien het permanent secretariaat beslist dat de klacht onontvankelijk is, wordt het dossier afgesloten.

Indien het permanent secretariaat beslist dat de klacht geheel of gedeeltelijk onontvankelijk is, wordt het dossier dezelfde dag doorgestuurd naar de Commissie.

Art. 11. Indien het dossier is doorgestuurd naar de Commissie, kan het permanent secretariaat, in de gevallen dat zij dat nuttig acht, blijven bemiddelen tussen de betrokken partijen om een minnelijke schikking te bekomen.

Art. 12. Op het moment dat een minnelijke schikking wordt bekomen, maakt deze het voorwerp uit van een document dat door de twee partijen wordt ondertekend en waarin er akte wordt genomen van het feit dat de klager zijn klacht intrekt en dat het dossier bijgevolg wordt afgesloten. Een kopie van dit document wordt aan de partijen overhandigd.

HOOFDSTUK III. — *De gegrondheidsfase*

Art. 13. De Commissie beslist over de gegrondheid van de klacht binnen de kortst mogelijke tijd.

Art. 14. De Commissie behandelt de klacht op basis van het dossier dat opgesteld is door het permanent secretariaat. Indien zij van oordeel is dat het dossier, opgemaakt door het permanent secretariaat, onvolledig is, kan zij beslissen bijkomende informatie in te winnen bij de betrokken partijen.

HOOFDSTUK IV. — *Het permanent secretariaat*

Art. 15. Het permanent Secretariaat heeft haar zetel bij de voorzit(s)ter van het Directiecomité van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken.

De Commissie waakt erover dat het permanent Secretariaat over voldoende personeelsleden van beide taalrollen beschikt om binnen een redelijke termijn de klachten te kunnen behandelen.

HOOFDSTUK V. — *De leden van de Commissie*

Art. 16. De leden van de Commissie, inbegrepen de voorzitter, worden benoemd, voor een periode van 5 jaar, door de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft.

Art. 17. De Commissie kan zetelen mits drie leden aanwezig zijn en beslist met meerderheid van stemmen.

Art. 18. Het permanent secretariaat organiseert de werkzaamheden en doet het nodige opdat de Commissie rechtsgeldig kan zetelen.

Art. 19. De klachten die werden ingediend voor de inwerkingtreding van dit besluit in overeenstemming met de artikelen 1 tot 4 van het

voormelde ministerieel besluit van 23 september 2002 worden behandeld volgens de regels vastgelegd in de artikelen 5 en volgende van dit besluit.

Art. 20. Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt."

Na de indiening van dit beroep is het bestreden besluit gewijzigd bij een ministerieel besluit van 30 juni 2009, waarbij daarin een artikel 1/1 en een artikel 19/1 zijn ingevoegd en artikel 6, punt 1), vervangen is. Deze bepalingen luiden als volgt:

" Art. 1/1. Onder centrumdirecteur of zijn plaatsvervanger, in de zin van dit besluit, moet worden verstaan:

1/ de ondersteunende ambtenaar, bedoeld in artikel 1, 4/, van het koninklijk besluit van 14 mei 2009 houdende vaststelling van het regime en de werkingsregels, toepasbaar op de woonunits, als bedoeld in artikel 74/8, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

2/ de politie voor de INAD-centra van de regionale luchthavens, overeenkomstig artikel 130, van het koninklijk besluit van 2 augustus 2002 houdende vaststelling van het regime en de werkingsmaatregelen, toepasbaar op de plaatsen gelegen op het Belgisch grondgebied, beheerd door de Dienst Vreemdelingenzaken, waar een vreemdeling wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de regering of vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in artikel 74/8, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

[...]

Art. 6. Het permanent secretariaat toetst de volgende ontvankelijkheidsvereisten:

1) Heeft de klacht betrekking op een beslissing of feiten met betrekking tot de toepassing van het voornoemd koninklijk besluit van 2 augustus 2002 of de toepassing van het voornoemd koninklijk besluit van 14 mei 2009 of de toepassing van het koninklijk besluit van 8 juni 2009 houdende vaststelling van het regime en de werkingsmaatregelen, toepasbaar op welbepaalde plaatsen, gesitueerd in het grensgebied, voorzien in artikel 74/5, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen?

[...]

Art. 19/1. De klachten ingediend via de ondersteunende ambtenaar bedoeld in artikel 1, 4/, van het voornoemd koninklijk besluit van 14 mei 2009, voor de inwerkingtreding van dit besluit, worden behandeld volgens de artikelen 5 en volgende van het ministerieel besluit van 23 januari 2009";

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt die hieraan wordt ontleend dat de verzoekende partij bij haar beroep geen kopie van haar statuten heeft gevoegd, zodat de Raad van State

niet in de mogelijkheid verkeert om te controleren of de beslissing om in rechte op te treden genomen is door het bevoegde orgaan van de vereniging en zodat krachtens artikel 3bis, 1/, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State "het verzoekschrift niet op de rol ingeschreven wordt of zelfs geacht wordt niet te zijn ingediend";

Overwegende dat een kopie van de statuten van de verzoekende vereniging gevoegd is bij de memorie van wederantwoord en dat de beslissing om in rechte op te treden, die op regelmatige wijze door het bevoegde orgaan genomen is, bij het verzoekschrift tot nietigverklaring gevoegd is; dat de griffie van de Raad van State artikel 3bis, eerste lid, van de procedureregeling niet heeft toegepast hoewel ze daartoe wel had kunnen besluiten toen ze het verzoekschrift ontvangen had, maar het verzoekschrift op de rol ingeschreven heeft en een kopie ervan naar de verwerende partij gestuurd heeft met het verzoek haar een memorie van antwoord en het administratief dossier te bezorgen; dat volgens artikel 3bis, vierde lid, van de procedureregeling het verzoekschrift alleen "geacht wordt niet te zijn ingediend" als het niet of onvolledig geregulariseerd is of pas geregulariseerd is na verloop van de termijn van vijftien dagen waarvan sprake is in het tweede en het derde lid van hetzelfde artikel, welke termijn in dit geval uiteraard nooit is ingegaan; dat de nalatigheid bij het overzenden van de vereiste stukken door de verzoekende partij rechtgezet is bij het indienen van het processtuk dat gevolgd is op de memorie van antwoord waarin die nalatigheid aan de kaak gesteld werd en voordat de auditeur die met het onderzoek van de zaak belast was zijn verslag opgemaakt heeft; dat, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij in haar laatste memorie betoogt, de omstandigheid dat de statuten van de verzoekende vereniging niet bij het verzoekschrift gevoegd waren, het principe van het tegensprekelijk debat niet heeft aangetast, aangezien het de verwerende partij vrij stond om in haar laatste memorie de ontvankelijkheid van het beroep te betwisten op basis van de oorspronkelijk ontbrekende stukken, *quod non*; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de verzoekende vereniging een enig middel ontleent aan schending van de artikelen 5, 6 en 13 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, van de artikelen 1, 2 en 11 tot 13 van het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontterende behandeling of bestraffing, ondertekend te New York op 10 december 1984, en van de algemene bestuursrechtelijke beginselen "die bestaan in het recht op een eerlijk proces en het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel"; dat ze in een eerste onderdeel, met als opschrift "behandeling van inhoudelijke

kwesties in het stadium van de ontvankelijkheid", betoogt dat in artikel 6 van het bestreden ministerieel besluit, waarin aan het permanent secretariaat van de commissie die belast is met de behandeling van de klachten, de bevoegdheid wordt opgedragen om te controleren of die klachten betrekking hebben op een beslissing of feiten in verband met de toepassing van het voornoemde koninklijk besluit van 2 augustus 2002, aan het permanent secretariaat de bevoegdheid wordt opgedragen om inhoudelijke kwesties te behandelen en niet alleen om de vormelijke ontvankelijkheid van de klachten na te gaan; dat het ministerieel besluit volgens haar "aan het secretariaat dat noch onafhankelijk, noch onpartijdig is, een bevoegdheid ten gronde opdraagt, waardoor de behandeling niet eerlijk verloopt en de rechtshulp niet daadwerkelijk is"; dat ze in een tweede onderdeel, met als opschrift "termijnen", betoogt dat de artikelen 7, 13 en 15 van het bestreden ministerieel besluit, die niet voorzien in bindende termijnen voor de behandeling van de klachten, terwijl de klager binnen een termijn van vijf dagen dient te handelen, geen doeltreffende en daadwerkelijke behandeling van de klachten garanderen, temeer daar de indiening van een klacht de verwijdering van het grondgebied niet schorst; dat ze daarop laat volgen dat "de termijn van vijf dagen uiterst kort is" en dat niet aangegeven is waarom die termijn zo kort moet zijn; dat de verzoekende vereniging in het derde onderdeel van het middel, met als opschrift "behandeling van de klachten door onafhankelijke en onpartijdige instanties", kritiek levert op het gebrek aan onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de instanties die belast zijn met de behandeling van de klachten, waarbij ze erop wijst dat de zetel van het permanent secretariaat gevestigd is in het Ministerie van Binnenlandse Zaken en opgericht is binnen het directiecomité van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, en dat de leden van de commissie benoemd worden door de minister bevoegd voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat ze daarop laat volgen dat de bemiddelingstaak die toevertrouwd is aan het permanent secretariaat, dat geen onafhankelijk en onpartijdig orgaan is, "een middel kan zijn om de ene partij op de andere pressie te laten uitoefenen" en de verschillen onderstreept die het bestreden besluit vertoont ten opzichte van de garanties waarin de basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden heeft voorzien om de onafhankelijkheid te waarborgen van de organen die belast zijn met de behandeling van de klachten van de gedetineerden; dat de verzoekende vereniging in een vierde onderdeel, met als opschrift "daadwerkelijk rechtsmiddel en verwijdering van het grondgebied", het feit laakt dat noch het voornoemde koninklijk besluit van 2 augustus 2002, noch het bestreden besluit garanderen dat de beslissing tot verwijdering van een vreemdeling die een klacht heeft ingediend niet genomen zal worden met als enige bedoeling te beletten dat de klacht

aangenomen wordt en dat het bestreden besluit de commissie waarbij een klacht aanhangig is niet bevoegd heeft gemaakt om te besluiten dat de klager niet verwijderd wordt zolang de gegrondheid van de klacht niet onderzocht is; dat ze in dit verband aanvoert dat "de Commissie dus geen enkele bevoegdheid bezit om de klager tegen zo een risico te beschermen. Meer in het algemeen is de klager overigens geenszins beschermd tegen eventuele vergeldingsmaatregelen jegens hem vanwege het personeel van het centrum onder de bevoegdheid waarvan hij zich bevindt, terwijl het net het gedrag van dat personeel is dat in de klacht wordt gelaakt"; dat ze er ook op wijst dat noch het koninklijk besluit van 2 augustus 2002, noch het bestreden besluit aangeven welk verband er bestaat tussen de indiening van een klacht bij de commissie en de jurisdictionele rechtsmiddelen en stelt dat "deze dubbelzinnigheid het risico doet ontstaan dat een vreemdeling van wie de rechten welke hem bij het koninklijk besluit van 2 augustus 2002 toegekend zijn, geschonden zijn en die er terecht of ten onrechte van uitgaat dat bij de Commissie een klacht moet zijn ingediend voordat de zaak bij een rechtscollege aanhangig kan worden gemaakt, zich verplicht voelt zo een klacht in te dienen, waardoor hij de directie van het centrum en de administratie van de Dienst Vreemdelingenzaken de mogelijkheid biedt te besluiten tot het ten uitvoer brengen van de beslissing houdende verwijdering van de vreemdeling om te beletten dat deze zich tot een administratieve of een gewone rechtbank wendt"; dat ze benadrukt dat voor de hiervoren uiteengezette argumenten gesteund kan worden op een stuk van 21 november 2008 dat uitgaat van het Comité tegen Foltering van de Verenigde Naties, opgericht bij het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing, en in uittreksels uit het verslag "Migratie 2007" van het Observatorium voor migraties van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding;

Wat het eerste onderdeel betreft:

Overwegende dat de taak die bij artikel 6, 1), van het bestreden ministerieel besluit aan het permanent secretariaat opgedragen is, er niet in bestaat na te gaan of de gelaakte feiten bewezen zijn dan wel of die feiten of de bestreden beslissing onregelmatig zijn, maar alleen om, in de ontvankelijkheidsfase, na te gaan of die feiten of die beslissing een verband vertonen met de toepassing van de regels waarvan de naleving door de commissie gecontroleerd moet worden; dat het eerste onderdeel in rechte faalt;

Wat het tweede onderdeel betreft:

Overwegende dat luidens artikel 7 van het bestreden besluit over de ontvankelijkheid van de klacht "binnen de kortst mogelijke tijd" een beslissing moet worden genomen, dat krachtens artikel 13 van hetzelfde besluit hetzelfde geldt voor de beslissing over de gegrondheid van de klacht, en dat, zoals door artikel 15 van hetzelfde besluit bevestigd wordt, als principe geldt dat elke overheid binnen een redelijke termijn uitspraak dient te doen; dat de omstandigheid dat voor de behandeling van de klachten geen precieze termijn bepaald is er bijgevolg op zich niet toe kan leiden dat de procedure waarin het bestreden besluit voorziet ondoeltreffend en niet daadwerkelijk wordt; dat een termijn van vijf dagen voor het indienen van een klacht overigens in beginsel niet onredelijk is wanneer het, zoals in dit geval, gaat om het instellen van een administratieve rechtsvordering met een beperkt aantal vormvoorschriften ten opzichte van de vordering welke bestaat in het kader van een jurisdictionele procedure; dat evenwel met het oog op het garanderen van een daadwerkelijke procedure ervoor gezorgd dient te worden dat de termijn voor het indienen van een klacht niet eerder ingaat dan het ogenblik waarop als bewezen kan worden beschouwd dat de klager daadwerkelijk op de hoogte is van de feiten of van de beslissing waarover hij klaagt; dat de termijn van vijf dagen waarin artikel 6, 2), van het bestreden besluit voorziet in dit opzicht uiterst en onredelijk kort is, voor zover hij ingaat op het ogenblik dat de beslissing genomen wordt en niet op het ogenblik dat als bewezen kan worden beschouwd dat de betrokkene er kennis van heeft, inzonderheid door de kennisgeving van de beslissing, als die kennisgeving vereist is; dat het tweede onderdeel in dit opzicht gegrond is en leidt tot de nietigverklaring van artikel 6, 2), van het bestreden besluit;

Wat het derde onderdeel betreft:

Overwegende dat artikel 6.1 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden niet verbiedt dat een administratieve overheid, zoals het permanent secretariaat of de commissie die de minister krachtens artikel 130 van het koninklijk besluit van 2 augustus 2002 heeft ingesteld en die geen van beide een rechterlijke instantie zijn in de zin van die bepaling, uitspraak doet over een betwisting van civiele aard, voor zover tegen die uitspraak een beroep kan worden ingesteld bij een rechtscollege dat voldoet aan de criteria bepaald in het voormelde artikel 6, aan welke beschrijving de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de Raad van State beantwoorden; dat het middel in dit opzicht in rechte faalt;

Wat het vierde onderdeel betreft:

Overwegende dat in de niet-schorsende werking van het indienen van een klacht, wat betreft de maatregelen van verwijdering van het grondgebied genomen ten aanzien van de bewoner en de uitvoering van die maatregelen, voorzien is bij artikel 134 van het voornoemde koninklijk besluit van 2 augustus 2002; dat de Raad van State in arrest nr. 188.705 van 10 december 2008 de beide tegen die bepaling gerichte middelen verworpen heeft met zijn beslissing dat, enerzijds,

" de klachtenprocedure waarin artikel 130 van de bestreden handeling voorziet niet dient om de wettigheid te controleren van de vrijheidsberoving, welke bevoegdheid opgedragen is aan de raadkamer krachtens artikel 71 van de wet van 15 december 1980, maar wel om na te gaan of de opsluiting in overeenstemming is met de voorschriften van de bestreden handeling; dat artikel 5, lid 4, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden bijgevolg niet op die procedure van toepassing is en de klacht niet noodzakelijk tot gevolg dient te hebben dat de maatregel tot verwijdering van het grondgebied wordt geschorst; dat wat die verwijdering betreft, in een jurisdictionele toetsing voorzien is door wetsbepalingen die niet in de bestreden handeling voorkomen; dat de klacht op zich voorts geen ernstige maatregel is die wegens het gedrag van de klager genomen is en die grond zou opleveren voor de toepassing van het beginsel '*audi et alteram partem*'",

en dat, anderzijds,

" voor een persoon die gefolterd zou zijn, de klacht waarvan sprake is in artikel 134 van de bestreden handeling bijlange niet de enige mogelijkheid van betwisting is; dat degene die van foltering te lijden heeft gehad de mogelijkheid zou hebben om een strafklacht in te dienen en zich in voorkomend geval burgerlijke partij te stellen, terwijl het, gelet op de verdragen waarnaar de verzoekende partijen verwezen hebben, weinig waarschijnlijk lijkt dat de raadkamer een opsluiting die met foltering gepaard gaat wettig zou achten of dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hetzelfde oordeel zou vellen over een repatriëring die tot doel heeft iemand die van foltering te lijden heeft gehad te intimideren; dat het bijgevolg met het oog op het garanderen van het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel niet nodig is te bepalen dat het indienen van een klacht in de zin van de bestreden handeling noodzakelijkerwijze een schorsende werking heeft";

dat daaruit volgt dat het vierde onderdeel ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt artikel 6, 2), van het ministerieel besluit van 23 januari 2009 tot vaststelling van de procedure- en werkingsregels van de Commissie en het permanent secretariaat, bedoeld in het artikel 130 van het koninklijk besluit van 2 augustus 2002 houdende vaststelling van het regime en de werkingsmaatregelen, toepasbaar op de plaatsen gelegen op het Belgisch grondgebied, beheerd door de Dienst Vreemdelingenzaken, waar een vreemdeling wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de regering of vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in artikel 74/8, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Het meer gevorderde wordt verworpen.

Artikel 2.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op drie maart tweeduizend tien door:

de HH.	MESSINNE,	kamervoorzitter,
	VANHAVERBEEK,	staatsraad,
Mevr.	DEBROUX,	staatsraad,
de Hr.	DUPONT,	griffier.

De Griffier

De Voorzitter

X. DUPONT

J. MESSINNE

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.